

بررسی میزان کار آئی روش جایگذاری موضعی با مصرف توام عناصر غذایی در
رفع ناهنجاریهای تغذیه‌ای در باغات سیب سمیرم
علی اصغر شهابی^۱ و محمد جعفر ملکوتی^۲

۱- عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی اصفهان و دکترای خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس

۲- رئیس موسسه تحقیقات خاک و آب، استاد و مدیر گروه خاکشناسی دانشگاه تربیت مدرس

شناخت محدودیتها و مشکلات تغذیه‌ای درختان میوه بصورت منطقه‌ای اولین گام در مصرف بهینه و متعادل عناصر غذایی و در نتیجه نیل به عملکرد با کیفیت و کمیت مطلوب است. در این راستا به منظور شناخت نوع کمبود عنصر یا عناصر غذایی و رفع آن یا مدیریت مناسب از نقطه نظر تغذیه‌ای در خاکهای آهکی و کم عمق، آزمایشی در قالب طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی با یازده تیمار و پنج تکرار با روش جایگذاری موضعی کود در سال ۱۳۷۷ بر روی باغات سیب سمیرم به اجرا در آمد. نتایج حاصل از کلروفیل سنجی برگها توسط کلروفیل متر در دو مرحله نشان داد تمامی تیمارهایی که با روش چالکود اجرا گردیده بود اثر قابل توجه و معنی داری در بهبود شاخص کلروفیل (شدت سبزی برگها) نسبت به شاهد (عرف باغدار) داشت بطوریکه این افزایش شدت سبزی در تیماری که فقط کود دامی در چاله‌ها جایگذاری شده بود ۱۸ درصد و برای تیماری که تمامی عناصر غذایی به همراه کود دامی در چاله‌ها ریخته شده بود بطور متوسط ۶۵ درصد بود. تیمارهای آزمایش اثر قابل توجه و معنی داری بر غلظت عناصر غذایی در برگ نداشتند و غلظت آهن در تمامی تیمارهای اعمال شده باروش چالکود نسبت به شاهد کاهش و غلظت روی و منگنز افزایش یافته بود. اثر تیمارها بر عملکرد معنی دار بود. اگر چه عمده تغذیه‌ای باغات منطقه کمبود آهن و روی می‌باشد لکن علت بروز آن تنها به کم بودن قابلیت عناصر فوق مربوط نمی‌شود و تحقیق حاضر نشان داد که با تغییر شرایط مدیریتی نیز می‌توان تا حد زیادی علاوه بر محدودیت‌های غیر قابل اجتناب در خاک و آب از آنها استفاده بهینه کرد. استفاده از روش چالکود و مصرف توام عناصر غذایی به همراه آن یکی از عملی‌ترین و مفیدترین راههای نیل به تغذیه مطلوب و بهینه در باغهای منطقه می‌باشد.